DEN HØJE MYNDIGHED

BESLUTNING Nr. 2/52

af 23. december 1952

om betingelserne for påligning og opkrævning af de i traktatens artikler 49 og 50 omhandlede afgifter

DEN HØJE MYNDIGHED HAR

under henvisning til traktatens artikler 49 og 50,

under henvisning til konventionens §§ 6 og 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Den høje Myndighed må for at fremskaffe de midler, der er nødvendige til gennemførelsen af de opgaver, som er pålagt den ved traktaten og konventionen, særlig lægge afgifter på produktionen af kul og stål;

Den høje Myndighed må i henhold til traktatens artikel 50, stk. 2, efter høring af Rådet, og idet kumulativ beskatning så vidt muligt undgås, fastsætte betingelserne for påligning og opkrævning af disse afgifter, og

efter høring af Rådet,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. De i traktatens artikler 49 og 50 omhandlede afgifter på produktionen af kul og stål pålignes følgende produkter:

1. Brunkulsbriketter og halvkoks af brunkul
2. Stenkul af enhver art
3. Råjern, for så vidt det ikke er bestemt til fremstilling af ingots
4. Thomasstål i ingots
5. Stål i ingots med undtagelse af thomasstål i ingots
6. De i traktatens bilag I anførte færdigprodukter og færdigvarer.

2. Den stenkulsmængde, der skal tages i betragtning, er den sorterede og vaskede nettoproduktion; produkter af sekundær værdi regnes efter deres virkelige vægt.

3. Specialstål under gruppe c) i traktatens bilag III, i ingots eller som færdigprodukter, er undtaget fra påligning af afgifter.

Artikel 2

1. Gennemsnitsværdien pr. ton af hvert af de i artikel 1 anførte produkter beregnes ud fra den samlede værdi af produktionen i Fællesskabet, vurderet på grundlag af nettoprovenuet ab værk pr. solgt ton, divideret med den producerede tonsmængde.

2. Den værdi, der lægges til grund ved påligning af afgifter, fremkommer ved fra den ovenfor definerede gennemsnitsværdi at trække værdien af gennemsnitsmængderne af de afgiftspligtige produkter, som indgår i fremstillingen af en ton af det pågældende produkt.

Med hensyn til de nævnte fradrag skal følgende lægges til grund:

— ved produktion af kul, den kulmængde, der er nødvendig til deres udvinding,

— ved fremstilling af råjern, det til fremstillingen nødvendige gennemsnitsforbrug af kul,

— ved fremstilling af stål, det gennemsnitlige forbrug af kul med tillæg af kulmængden svarende til råjernet, der indgår i stålfremstillingen,

— ved fremstilling af de i traktatens bilag I anførte færdigprodukter og færdigvarer, gennemsnitsforbruget af stålingots.

3. Ovennævnte gennemsnitsværdier og fradrag udregnes for hvert af de i artikel 1 anførte produkter på gundlag af statistiske oplysninger, indsamlet af Den høje Myndighed.

4. På grundlag af de i henhold til denne artikel konstaterede gennemsnitsværdier og fradrag opstiller Den høje Myndighed en tabel, i hvilken nettoafgiftsbeløbet pr. ton for hvert af de i artikel 1 anførte produkter er fastsat i Den europæiske Betalingsunions regningsenheder og som vejledning i hver enkelt af Fællesskabets medlemsstaters valutaer.

Artikel 3

Den høje Myndighed ændrer tabellen, når den konstaterer en afvigelse på 10% i gennemsnitsværdien af et af produkterne i sammenligning med den værdi, der tidligere har været lagt til grund.

Artikel 4

1. Afgifterne skal betales af hver virksomhed på grundlag af størrelsen af dens afgiftspligtige produktion, som skal anmeldes månedligt.

2. Betalingerne er forfaldne den 25. i hver måned, begyndende februar 1953, for produktionen i den forudgående måned.

3. Hver virksomhed erlægger betalingen for samtlige de bedrifter, der er tilsluttet den, ved at indbetale beløbene på de bank- eller postscheckkonti, som med henblik herpå er åbnet i Den høje Myndigheds navn i den medlemsstat, på hvis område virksomheden udøver sin aktivitet.

Bedrifter, som hører til en virksomhed, der er beliggende på en anden medlemsstats eller et tredjelands område, foretager dog selv de betalinger, som svarer til deres egen produktion.

Artikel 5

Denne beslutning træder i kraft inden for Fællesskabet 1. januar 1953.
Denne beslutning er blevet behandlet og vedtaget af Den høje Myndighed på dens møde den 23. december 1952.

På Den høje Myndigheds vegne
Jean MONNET
Formand

BESLUTNING Nr. 3/52

af 23. december 1952
om størrelsen af og anvendelsesreglerne med hensyn til de i traktatens artikler 49 og 50 omhandlede afgifter

DEN HØJE MYNDIGHED HAR

under henvisning til traktatens artikler 49 og 50,

under henvisning til konventionens §§ 6 og 7,

under henvisning til beslutning nr. 2/52 af 23. december 1952 om betingelserne for pålægning og opkrævning af de i traktatens artikler 49 og 50 omhandlede afgifter, og

ud fra følgende betragtning:

Det påhviler Den høje Myndighed at fastsætte afgiftssatserne inden for en grænse, der ikke må overstige 1%, og at fastsætte de nærmere bestemmelser for anvendelse af ovennævnte beslutning nr. 2/52,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Satsen for afgifter, der pålignes produkter, fremstillet efter 1. januar 1953 og på det tidspunkt fastsat til 0,3% af de værdier, der er lagt til grund for pålægningen af afgifterne, forøges progressivt hveranden måned med 0,2% af disse værdier uden at kunne overstige 0,9%.

Artikel 2

Gennemsnitsværdien af de produkter, der er pålignet afgift, er fastsat som nedenfor anført i Den europæiske Betalingsunions regningsenheder: